

en almindelig Tilslutning, samtidig med at Forslaget paa enkelte Punkter er blevet kritiseret og imødegaaet. Det er egentlig nærmest, hvad der vedrører dette, der giver mig Anledning til at tage Ordet. Dog ønsker jeg først overfor det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) at bemærke, at naar han stillede det Spørgsmaal til mig; hvorfra jeg vidste, at den midlertidige Lov vilde blive forlænget, selv om den i Henhold til Forkastelse af Grundlovsændringen faldt bort, maa jeg dertil svare, at nogen Viden kan jeg selvfølgelig ikke have, men jeg kan anse det for ganske overordentlig sandsynligt. Naar man først, bevarende Enkeltmandskredsene, havde borttaget nogle af de Indvendinger, der kunne rejses herimod, f. Eks. Uligheden i Kredse her i København, og saaledes havde etableret en ny, ganske anderledes naturlig Kredsdeling, saa gad jeg nok se den Rigsdag, som vilde modsætte sig, at den nye Kredsdeling blev bevaret. I alt Fald anser jeg dette for meget usandsynligt. Naar saa det ærede Medlem sagde, at en ganske lignende Skæbne vilde den af mig foreslaaede Valgløv faa, naar Grundlovsændringen ikke blev vedtagen, saa synes jeg slet ikke, at disse to Ting kunne sammenlignes, thi det er naturligvis givet, at naar Grundlovsændringen, som overhovedet er Forudsætningen for hele den Valgorden, vi foreslaa, forkastes, saa er og bliver denne Valgordning noget, der falder bort. Det have vi jo ogsaa ganske bestemt forudsat ved i vor § 2 netop at slaa dette fast; men uanset dette var der intet i Vejen for, at man blev staaende ved de Ændringer i Valgordningen, som ikke forudsætte Grundlovsændringer, hvilket nærmest vilde være, at man nøjedes med at gaa over til Kommunevalg, som jo er en Del af det, vi foreslaa.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen). Han gjorde nogle Indvendinger mod vort Forslag og fremhævede som en Fordel ved sit eget, at det kunde gennemføres uden en Grundlovsændring. Hvis det virkelig var Tilfældet, vilde det være en saa betydelig Fordel ved dette Forslag, at jeg ganske sikkert havde stemt for det og søgt det gennemført. Men jeg kan ikke tænke mig, at hans Forslag kan forliges med Grundloven, som dog har den Bestemmelse, at der vælges een Kandidat i hver af Landets Kredse, og det kan ikke forliges med en Løsning, hvor der netop efter det Eksempel, det ærede Medlem har opstillet, kan blive valgt flere Kandidater,

baade 2 og 3 i en enkelt Kreds. Det Tilfælde i hans Eksempel, som jeg forleden berørte, nemlig Udfaldet af Valget i Mariager, vilde jo saaledes føre til, at paa een Gang vil en Delegationsmand og en Højremand være valgt. Der maatte da samtidig blive een Kreds uden Repræsentant. Naar dertil kommer, at man dog virkelig ikke kan sige, at en enkelt Kreds har valgt en Mand, naar denne har faaet mindre end 25 pCt. af Stemmerne, er det mig ganske uforstaaeligt, at det ærede Medlem kan mene, at hans Forslag kan forliges med Grundloven. Dette er tilstrækkelig Grund til, at jeg ikke har kunnet slutte mig til det. Saa indvendte det ærede Medlem mod mit Forslag, at det krævede Suppleringskandidater i samme Antal, som der var Kredse, thi man kunde jo godt tænke sig, at der kun var to Partier i Landet, og at det ene af disse to Partier i alle Kredse ved et Valg fik et ganske lille Antal Stemmer ud over det andet Parti. Det er sandt, det kan tænkes, men ikke i denne Verden, det er noget, som nu en Gang kun kan tænkes i den Verden, som har faaet det græske Navn *ουτοπια*. Noget saa umuligt har jeg ikke ment at kunne gaa ud fra, jeg har derimod søgt at danne mig et Skøn over, hvor mange Suppleringskandidater man paa Grundlag af Resultatet fra sidste Valg maatte anse for nødvendige for i det Maal, som er naturligt, at sikre den Retfærdighed, som hele denne Ordning gerne skulde bringe med Hensyn til Fordelingen, og jeg er da kommen til Tallet 30. Nu forhavsede det mig ganske vist, da jeg saa, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) — det er nærmest til ham, jeg nu har nogle Bemærkninger at gøre i denne Sag; da han har stillet et Forslag, der i sine Grundtanker hviler ganske paa det samme som det, jeg har stillet — kom til det Resultat, at man paa Basis af de Afstemningsresultater, som sidste Valg afgav, rimeligvis kan nøjes med 3—4 Mandater. Jeg kan ikke se, hvorledes han kommer til dette. Jeg har under min Behandling af dette Spørgsmaal søgt saa vidt muligt at danne mig et Skøn over, hvad samtlige Valg kunde oplyse, ogsaa saadanne Valg, hvor der stillede sig Løsgængere, hvis Stemmetal jeg da har søgt at fordele mellem Partierne. Derfor har jeg haft andre Tal, men det skal jeg ikke dvæle nærmere ved. Men hele den Beregning, som det ærede Medlem har stillet op, forstaar jeg slet ikke. Han regner med, at Delegationsvenstre har faaet 101,000 Stemmer,